

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/28/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812203272
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6812203272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Gallu a JUDr. Oľgy Maľovej, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. č. X, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa č. 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká č. 16, Prešov, IČO 42 176 778, zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát so sídlom J. Kráľa č. 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 2185,11 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Revúca, č. k. 4C/70/2012-144, zo dňa 15. októbra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2185,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1627,57 eur od 10.07.2012 až do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.185,11 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1627,57 eur od 10.07.2012 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa v časti úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.627,57 eur od 29.09.2011 do 09.07.2012 zamietol. Návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania zamietol. Odporcovi uložil nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 806,61 eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 131,00 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 675,61 eur a zaplatiť ich na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom vo veci samej domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 2185,11 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1627,57 od 29.09.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu neuhradených záväzkov odporcu vyplývajúcich zo zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzatvoril odporca s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou, a.s.). Okresný súd mal po vykonanom dokazovaní za preukázané uzatvorenie Zmluvy o splátkovom úvere odporcom dňa 02.11.2005 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, a skutočnosť, že odporca záväzkov voči navrhovateľovi uznal dňa 21.11.2011 v Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Ide o právny úkon podľa ust. § 323 ods. 1 Obchodného

zákonníka. V súlade s cit. ustanovením súd mal zato, že záväzok odporcu voči navrhovateľovi v čase uznania trval. Uznáním záväzku vznikla vyvrátiteľná právna domnienka o existencii záväzku v deň uznania záväzku odporcom. Odporca túto právnu domnienku nevyvrátil. Opak nevyšiel najavo ani v súdnom konaní. Teda odporca k 21.11.2011 mal povinnosť zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu vo výške 2185,11 eur. Odporca uznal záväzok voči navrhovateľovi v konkrétnej výške (2455,19 eur), je splnená požiadavka písomnej formy právneho úkonu, je uvedený dôvod jeho vzniku a vôľa dlžníka dlh splniť. Predmetná Dohoda o uznaní splátkového kalendára a o uznaní záväzku nie je absolútne neplatným právnym úkonom, ako sa domnieva odporca, a odo dňa uznania záväzku začala plynúť nová štvorročná premlčacia doba podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka. Preto okresný súd po tom, čo mal za preukázané, že premlčacia doba by mala uplynúť až 21.11.2015, pričom návrh navrhovateľa na začatie konania bol súdu doručený dňa 28.05.2012, návrhu navrhovateľa ohľadne dlžnej sumy 2185,11 eur, (stav k 28.09.2011 v zložení: dlžná istina úveru 1627, 57 eur, úroky 276,11 eur a úroky z omeškania 281,43 eur), vyhovel. Zo strany navrhovateľa nebolo preukázané predčasné zosplatnenie uznaného záväzku a navrhovateľ ani nepreukázal, že by bol dodatočne vyzval odporcu na úhradu uznaného záväzku, preto súd navrhovateľovi nepriznal úrok z omeškania od 29.09.2011, ako navrhovateľ uplatnil, ale od 10.07.2012, čo je deň nasledujúci po dni, kedy bol odporcovi (pozn. KS: okresný súd v odôvodnení uvádza zrejme nesprávne navrhovateľovi) doručený návrh na začatie konania spolu s platobným rozkazom. V tento deň bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 %, preto navrhovateľovi patria úroky vo výške 9 % ročne. V časti týkajúcej sa úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1627,57 eur od 29.09.2011 do 09.07.2012 návrh navrhovateľa súd zamietol ako nedôvodný. Návrh odporcu na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že ho nemožno považovať za riadny procesný návrh na prerušenie konania. Rozhodnutie o trovách konania účastníkov je založené na ust. § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého súd priznal účastníkovi plnú náhradu trov konania, aj keď mal vo veci úspech len čiastočný, nakoľko neúspešný bol len v časti uplatneného príslušenstva, ktoré neprevyšuje 10 % z uplatneného nároku (neúspech mal v nepatrnej časti).

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť tak, aby odvolací súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy prvostupňového konania vo výške 565,20 eur. Odporca uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 99,10 eur.

Namietal, že súd vec nesprávne právne posúdil a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, resp. neúplne zistil skutkový stav. Prehliadol, že v rámci posudzovaného právneho vzťahu vystupuje žalobca (nie iba jeho právny predchodca) v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Teória absolútneho obchodu pri posudzovaní úverových vzťahov tak musí ustúpiť špeciálnej záväznej spotrebiteľskej právnej úprave, ktorá má svoje základy v Smernici rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a dňom vstupu SR do EÚ sa stali na území SR záväznými právne akty EÚ vrátane cit. smernice. Použitie Obchodného zákonníka, ako podpornej právnej úpravy pri spotrebiteľských vzťahoch, je jednoznačne pre spotrebiteľa znevýhodňujúce a naopak dodávateľa dostáva do ešte výhodnejšieho postavenia. Preto aj predmetný záväzok, ktorý zjavne spĺňa kritériá spotrebiteľskej zmluvy, je nutné posudzovať podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, vrátane premlčania aj ručenia. Nárok navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaný podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, ktorý bezpochyby v rámci predmetu svojho podnikania uzatvára navrhovateľ v právnom postavení dodávateľa s dlžníkom v postavení spotrebiteľa. Preto okresný súd mal túto dohodu podrobiť kontrole podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách. Navrhovateľom predložená dohoda je formulár, ktorý vopred pripravil dodávateľ pre spotrebiteľa a spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jej obsah. Preto jej obsah predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky. Navyac bola uzatvorená v čase, keď bol navrhovateľov nárok už premlčaný a navrhovateľ ju uzatváral s úmyslom predĺžiť premlčaciu dobu formou uznania, čo je v rozpore s dobrými mravmi. V dohode použitím predtlačeneho textu, že: „Dlžník má vedomosť o premlčaní dlhu“ chce súčasne navrhovateľ získať výhodu právnej domnienky existencie dlhu v čase uznania a uľahčiť si tak pozíciu v súdnom spore tým, že nemusí preukazovať vznik dlhu a jeho výšku v čase uznania. Spolieha na fakt, že drvivá väčšina priemerných spotrebiteľov v čase uplatnenia pohľadávky na súde nedisponuje prvotnými dokumentmi o uplatnenej pohľadávke (zmluvami, prílohami, dokladmi o úhradách) a stráca aj teoretickú možnosť brániť sa. Potom navrhovateľ vo formulárových dohodách necháva dlžníkom - spotrebiteľom uznávať pohľadávky

v rozsahu takej sumy, na ktorú nemá v celom rozsahu platný právny titul, t.j. suma dlhu istiny je vyššia ako skutočná pohľadávka podložená platným právnym titulom, čo je ďalší dôvod pre posúdenie dohody ako neplatnej z dôvodu neurčitosti. Navrhovateľ neinformuje svojich dlžníkov o premlčaní dlhu a z toho vyplývajúcich následkoch a ani o následkoch uznania, čo je ďalší dôvod pre posúdenie dohody ako neplatnej z dôvodu jej neurčitosti. Navrhovateľ dohodu dosiahol nekalou obchodnou praktikou, pretože spotrebiteľovi neposkytol dostatočné informácie podľa § 8 ods. 3, 4 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľ pristúpil na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní dlhu, ktorá ho poškodzuje. Uvedené rozhodnutie by v prípade úplných a dostatočných informácií neprijal. Uznanie dlhu v predmetnej veci je neplatný právny úkon, ktorý nevyvoláva žiadne právne účinky. Uznanie práva (§110 ods. 1 Občianskeho zákonníka) resp. uznanie dlhu (§ 558 Občianskeho zákonníka), ani akýkoľvek iný zabezpečovací resp. iný právny inštitút nie je možné zneužívať a zastierať ním neplatné zmluvné dojednanie, o to viac, ak sa deje masovo za použitia nekalých obchodných praktík. V prípade ak odvolací súd odvolaniu odporcu nevyhoví, vzhľadom na ťaživé ekonomické dôsledky odporcu navrhuje, aby mohol navrhovateľovi súdom prisúdenú sumu splácať v splátkach po 25,00 eur mesačne. Hospodárske záujmy navrhovateľa by neboli týmto dotknuté. Taktiež navrhol, aby aj odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov konania (aj prvostupňového) nepriznal, pretože ide o spoločnosť, ktorej predmetom je vymáhanie pohľadávok a je neúčelné, aby navrhovateľ bol v konaniach zastúpený advokátmi pôsobiacimi mimo tejto spoločnosti.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa stotožňuje s odvolacími dôvodmi odporcu a zhodne ako odporca navrhol rozsudok prvostupňového súdu zmeniť tak, aby odvolací súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a navrhovateľa zaviazal hrať trovy konania.

Navrhovateľ vyjadrenie k odvolaniu nepodal.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O.s.p.), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil. V ostatnej časti rozsudok okresného súdu nie je dotknutý (vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa týkajúceho sa úrokov z omeškania od 29.09.2011 do 09.07.2012 a vo výroku o zamietnutí návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie konania).

Podľa § 219 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (ods. 1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (ods. 2).

Odvolací súd konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol vo veci a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, na tieto dôvody v tomto rozhodnutí odkazuje.

V konaní odporca od počiatku tvrdil, a na tomto je založená aj jeho obrana v odvolacom konaní, že predmetný záväzok z úverovej zmluvy, ktorý zjavne spĺňa kritériá spotrebiteľskej zmluvy, je nutné posudzovať podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka vrátane premlčania. Potom nárok navrhovateľa je v celom rozsahu premlčaný podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorá podľa jeho názoru je vo vzťahu k hlavnej spotrebiteľskej zmluve akcesorickým právnym úkonom, je absolútne neplatná, pretože navrhovateľ dohodu dosiahol nekalou obchodnou praktikou, nakoľko spotrebiteľovi (odporcovi) neposkytol dostatočné informácie podľa § 8 ods. 3, 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Z obsahu Zmluvy o splátkovom úvere č. 0511720376 zo dňa 02.11.2005 (zmluva o úvere) je zrejmé, že bola uzavretá podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka medzi bankou a fyzickou osobou (občanom). V právnom poriadku Slovenskej republiky je úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku, ako absolútny obchodnoprávny vzťah podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, ktorý možno aplikovať bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu. Zákon o spotrebiteľskom úvere č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu podpísania predmetnej zmluvy o úvere upravuje úverovú zmluvu v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy lex specialis. Okrem tejto osobitnej právnej normy spotrebiteľských úverov významnú

ochranu práv spotrebiteľa obsahujú aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, upravujúceho spotrebiteľské zmluvy. Teda aj predmetná zmluva o úvere aj napriek tomu, že sa spravuje režimom Obchodného zákonníka, má nesporne povahu spotrebiteľských zmlúv a je nutné na ňu aplikovať ustanovenia občianskoprávnej úpravy smerujúce k ochrane práv spotrebiteľa.

Vzťah medzi Občianskym zákonníkom a Obchodným zákonníkom má povahu vzťahu všeobecného právneho predpisu (*lex generalis*) a osobitného právneho predpisu (*lex specialis*). Preto aj napriek tomu, že posudzovaná zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou (s ohľadom na povahu zmluvných strán), premlčanie nárokov z takto vzniknutého vzťahu je nutné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka (ktorým právnym režimom sa podľa zmluvy vzájomný vzťah veriteľa a dlžníka spravuje) a to z dôvodu, že Obchodný zákonník ako *lex specialis* obsahuje komplexnú kogentnú úpravu premlčania. Podstatné je, že ustanovenia o premlčaní práva nie sú ustanoveniami, ktoré majú slúžiť k ochrane spotrebiteľa. Ide o právny inštitút, ktorý sleduje a má za účel rovnovážne upravovať, respektíve korigovať práva jednej i druhej zmluvnej strany a to bez zvýhodňovania, či znevýhodňovania jednej, či druhej zmluvnej strany. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje napr. na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo 154/2011 zo dňa 30.01.2013. Či je úprava premlčania obsiahnutá v Občianskom zákonníku úpravou smerujúcou k ochrane spotrebiteľa, riešil NS ČR v rozsudku z 24. 07. 2012 pod sp. zn. 32Cdo 3337/2010. Začiatok a plynutie premlčacej doby sa tak aj v spotrebiteľských zmluvách majúcej formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom.

Z rovnakého, ako je vyššie uvedený právny názor, správne vychádzal aj okresný súd pri posudzovaní predmetného záväzku a pri rozhodovaní vo veci.

Za správny považuje odvolací súd aj názor prvostupňového súdu o tom, že predmetná „Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 21.11.2011“, nie je absolútne neplatným právnym úkonom, ako sa domnieva odporca a že odo dňa uznania záväzku začala plynúť nová štvorročná premlčacia doba podľa § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Uznanie záväzku je úkonom (jednostranným úkonom), ktorý môže urobiť iba ten, kto má plniť, t.j. dlžník. Uznanie môže urobiť jedine písomne. V prípade, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Dokonca tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

Podľa Obchodného zákonníka nie je nevyhnutné jednoznačné vyjadrenie dlžníka o uznaní záväzku. Postačuje, ak z úkonu dlžníka vyplýva, že záväzok dlžník považuje za nesporný. Navrhovateľ (veriteľ) v „Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 21.11.2011“ dostatočne identifikoval záväzok odporcu (dlžníka) a odporca (dlžník) považoval predmetný záväzok v danom čase a v danej výške za nesporný (inak, pokiaľ by mal odporca k predmetnej pohľadávke v tom čase námietky, nepochybne by ich uviedol), čo odporca vyjadril svojím vlastnoručným podpisom na tomto dokumente (dohode). Zároveň súhlasil so splátkovým kalendárom, ktorý tvorí prílohu dohody. O tom svedčí aj obsah výpovede odporcu na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 15.10.2013, kedy do zápisnice z pojednávania odporca uviedol: „Mal som v tom čase veľa dlžôb a veľa splátok a preto som s týmto splátkovým kalendárom súhlasil. Telefonicky som oznámil pracovníčke navrhovateľa, že som ochotný splácať 30,00 eur mesačne. Ona mi do telefonátu povedala, že 90,00 eur, resp. 100,00 eur je minimálna čiastka, ktorú musím uhrádzať, nakoľko je to veľká výška dlhu. O ničom inom ma neinformovala a hovorila mi, že mi poskytnú ďalší splátkový kalendár. Do telefonátu hovorila, že je to splátkový kalendár a povedala mi, že mi posiela dohodu o splátkach. Hneď ako som to tlačivo dostal, videl som, že je tam uvedené, že splátky, tak som to podpísal a obratom zaslal navrhovateľovi. Nemal som vedomosť o tom, že je to uznanie dlhu.“

Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade došlo odporcom k písomnému uznaniu záväzku, z obsahu „Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 21.11.2011“ a z vyjadrení odporcu k okolnostiam súvisiacim s uzavretím tejto dohody je treba vyvodiť, že sa jednalo o bezvýhradné uznanie predmetného záväzku ako nesporného odporcom a jednoznačný prejav vôle odporcu s účinkami v zmysle § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka (uznať záväzok v zmysle § 323). Pokiaľ by odporca následne aj spochybňoval tento záväzok, nijako to neruší jeho doterajší úkon uznania záväzku. Uznanie záväzku, aj keď je neskôr vyvracané dlžníkom, má vždy za následok predĺženie premlčacej doby. Napokon, odporca ani následne (v priebehu súdneho konania) nespochybňoval svoj záväzok (záväzok ako taký - právny dôvod, výšku) voči navrhovateľovi,

ale tvrdil, že nevedel o tom, že podpisom splátkového kalendára podpisuje uznanie dlhu. Pritom skutočnosť, že ide o uznanie dlhu, je priamo uvedená v samotnom názve dohody, názov začína slovami: „Dohoda o uznaní záväzku“ a za tým nasleduje text: „o úhrade pohľadávky v splátkach“ (hoci, keďže uznanie záväzku je jednostranný úkon dlžníka, by bolo výstižnejšie „Uznanie záväzku a dohoda o úhrade pohľadávky v splátkach“). Taktiež skutočnosť, že písomný návrh dohody bol odporcovi doručený prostredníctvom pošty, zo strany navrhovateľa bol podpísaný v Bratislave dňa 07.11.2011 a zo strany odporcu v Rákoši dňa 21.11.2011, skôr svedčí v neprospech odporcu v tom zmysle, že odporca mal možnosť, aby si návrh dohody riadne, bez časového stresu prečítal a zvažil jej podpísanie, prípadne sa o tom aj poradil, ak významu a zamýšľaným právnym dôsledkom nerozumel napr. vzhľadom na existujúcu osvetu aj s inštitúciami zriadenými na ochranu spotrebiteľa. Dohoda (jej obsah) nebola odporcom podpísaná „na rýchlo“, ani za prítomnosti pracovníka, či splnomocnenej osoby navrhovateľa - pod tlakom takejto osoby. Odporca (dlžník) je osoba so stredoškolským vzdelaním s maturitou.

Uznaním záväzku sa síce posilňuje postavenie veriteľa, no dlžník tento úkon (jednostranný úkon dlžníka) robí (alebo by ho mal robiť) dobrovoľne, hoci v praxi nie je vylúčené, že okolnosti ho „nútia“ urobiť aj takýto úkon, čo ale neznamená automaticky nedostatok slobodnej vôle dlžníka pri uznaní záväzku. (Aj v danom prípade, kedy odporca sám priznal, že plne vedomý si jeho nesplatených záväzkov, že „nakolko v tom čase mal viaceré dlhy“, nemožno vylúčiť, že mal primárny záujem hrať svoje záväzky - preto podpísal uznanie záväzku).

Z hľadiska uznania záväzku (pri aplikácii ust. § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka) bolo právne bezpredmetné, či odporca ne/vedel o prípadnom premlčaní, resp. čiastkovom premlčaní a jeho následkoch, ani to, či klauzula o premlčaní záväzku ne/bola v dohode výslovne uvedená a ak, v akom znení. Navrhovateľ ani nemal zákonnú povinnosť na túto skutočnosť odporcu osobitne upozorniť (napr. ani pri podpise uznania záväzku). Samotným premlčaním právo na plnenie nezaniká, no súd ho nemôže priznať v prípade, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby. To znamená, že aj keď dlžník splnil svoj záväzok po uplynutí premlčacej doby, nejde o bezdôvodné obohatenie.

V danom prípade výsledok rozhodnutia v neprospech spotrebiteľa neznamená popretie spotrebiteľského charakteru právneho vzťahu účastníkov. Výčitky odporcu, že okresný súd mal predmetnú dohodu podrobiť kontrole podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, sú v danom prípade, za existujúcej situácie, neopodstatnené. Pokiaľ ide o podpis dohody (jej obsahu) odporcom, jednalo sa o prejav vôle odporcu s účinkami v zmysle § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podpísanie dohody o uznaní záväzku dlžníkom resp. závery o neplatnosti takejto dohody, nemožno v každom súdnom prípade „paušalizovať“ s poukazom na ochranu spotrebiteľa (dlžníka), či nekalú obchodnú prax veriteľa.

Rozhodnutie okresného súdu je správne aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania. Okresný súd správne právne posúdil otázku náhrady trov konania podľa § 142 ods. 3 O.s.p, a trov priznal v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Po vykonaných úpravách navrhovateľovi namiesto uplatnenej výšky trov právneho zastúpenia 1.044,00 eur priznal ich náhradu vo výške 675,61 eur a priznal aj náhradu za zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 131,00 eur.

Podľa §160 ods. 1 O.s.p. ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže určiť lehotu dlhšiu alebo určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročniti určí.

Podľa uvedeného ustanovenia zákon umožňuje súdu, aby určil na plnenie aj lehotu dlhšiu ako tri dni, alebo aby povolil plnenie v splátkach a pritom určil ich výšku ako aj bližšie podmienky splatnosti. Ide o procesné úkony súdu, ktoré sú zákonom zverené do voľnej úvahy súdu. Pokiaľ súd zvaží, že je v prejednávacom prípade namiesto určiť k plneniu dlhšiu lehotu, alebo že sa plnenie má uskutočniť v splátkach, musí byť táto časť výroku rozhodnutia súdu podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili takýto záver súdu.

V danom prípade určil prvostupňový súd na plnenie 3-dňovú lehotu. Odporca v odvolaní navrhol, aby priznaný nárok navrhovateľa mohol splácať v 25- eurových mesačných splátkach z dôvodu, že vyššia suma splátok by mohla mať pre neho ťaživé ekonomické dôsledky. Naopak, hospodárske záujmy žalobcu tým nebudú nijako vážne dotknuté. Odporca skutočností, týkajúce sa jeho osobných, sociálnych a majetkových pomerov, na základe ktorých resp. rozhodne pre posúdenie, či nie sú dôvody vzhľadom na

osobné pomery účastníka stanoví, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, vôbec neuviedol. Iba na základe ním tvrdenej všeobecnej skutočnosti - ťaživých ekonomických dôsledkov - na povolenie splátok plnenia alebo poskytnutie dlhšej doby plnenia nie sú dané predpoklady.

Z rovnakých dôvodov, keďže odporca neuviedol konkrétne skutočnosti a dôkazy (pomery a sociálnu situáciu odporcu), nebol daný predpoklad ani pre prípadnú aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ktoré umožňuje súdu, aby vo výnimočných prípadoch, z dôvodov hodných osobitného zreteľa, účastníkovi, ktorý by inak mal právo na náhradu trov konania, túto náhradu celkom alebo sčasti nepriznal, čoho sa odvolateľ domáhal v odvolaní iba s poukazom na okolnosť, že predmetom podnikania navrhovateľa je vymáhanie pohľadávok s dostatočne pripraveným personálnym aparátom a potom považuje za neúčelné, aby sa dal v konaniach pri vymáhaní pohľadávok právne zastupovať advokátmi zvonka.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. (zásady úspechu vo veci) v spojení a ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento účastník si trovy odvolacieho konania v súlade s ust. § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísľil, ani ich nežiadal priznať.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.